

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про театри і театральну справу

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2005, № 26, ст.350)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
[№ 3421-IV від 09.02.2006](#), ВВР, 2006, № 22, ст.199
[N 5461-VI від 16.10.2012](#), ВВР, 2014, № 5, ст.62
[№ 406-VII від 04.07.2013](#), ВВР, 2014, № 20-21, ст.712
[№ 911-VIII від 24.12.2015](#), ВВР, 2016, № 5, ст.50
[№ 955-VIII від 28.01.2016](#), ВВР, 2016, № 10, ст.103}

{Установити, що у 2016 році норми і положення [частини другої статті 13](#), [частини першої статті 14](#), [абзацу сьомого частини другої статті 21](#) цього Закону застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевих бюджетів та бюджету Фонду соціального страхування України згідно із Законом [№ 928-VIII від 25.12.2015](#)}

{У тексті Закону слова "центральний орган виконавчої влади в галузі культури" в усіх відмінках замінено словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв" у відповідному відмінку згідно з Законом [№ 5461-VI від 16.10.2012](#)}

Цей Закон регулює суспільні відносини в галузі театральної справи, що виникають у зв'язку зі створенням, публічним виконанням та публічним показом театральних постановок, визначає правовий статус театрів, форми їх державної підтримки, порядок їх створення і діяльності та спрямований на формування і задоволення творчих потреб та інтересів громадян, їх естетичне виховання, збереження, розвиток та збагачення духовного потенціалу Українського народу.

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

театр - заклад культури (підприємство, установа чи організація) або колектив, діяльність якого спрямована на створення, публічне виконання та публічний показ творів театрального мистецтва;

театральна справа - комплекс заходів, спрямованих на створення, публічне виконання та публічний показ творів театрального мистецтва, їх поширення і збереження, забезпечення умов для розвитку театральної творчості, професійної освіти, науки, театральної журналістики, видавничої діяльності з історії, теорії та практики театрального мистецтва, відповідної музейної та архівної діяльності;

театральне мистецтво - вид мистецтва, особливістю якого є художнє відображення життя за допомогою сценічної дії акторів перед глядачами;

театральна діяльність - діяльність у галузі театрів і театральної справи, пов'язана зі створенням, публічним виконанням, публічним показом, поширенням та збереженням творів театрального мистецтва, забезпеченням умов для розвитку театральної творчості, підготовкою професійних кадрів, пропагандою кращих зразків театрального мистецтва;

суб'єкти театральної діяльності - юридичні або фізичні особи, які є учасниками правовідносин у сфері театральної діяльності;

театральна постановка - твір театрального мистецтва, створений на основі драматургічного, музично-драматургічного або літературного твору, що має єдиний задум та конкретну назву;

вистава - публічне виконання театральної постановки;

постановник (режисер-постановник, художник-постановник, художник-декоратор, художник з костюмів, художник зі світла, балетмейстер-постановник, диригент-постановник, хормейстер-постановник, інші) - фізична особа, яка здійснює на основі самостійного художнього рішення театральну постановку або окрему її частину;

театральний продюсер - юридична або фізична особа, яка забезпечує фінансування, організацію створення, публічного виконання і (або) публічного показу театральної постановки, гастрольних заходів;

репертуар театру - сукупність творів театрального мистецтва, які публічно виконуються в театрі протягом певного періоду.

Стаття 2. Законодавство України про театри і театральну справу

Законодавство України про театри і театральну справу базується на [Конституції України](#) і складається з цього Закону, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до нього.

{Частина перша статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 5461-VI від 16.10.2012](#)}

Особисті немайнові і майнові права авторів та їх правонаступників, пов'язані зі створенням та використанням творів літератури і мистецтва (авторське право), права виконавців, виробників фонограм та організацій мовлення (суміжні права) регулюються [Законом України "Про авторське право і суміжні права"](#) та іншими нормативно-правовими актами.

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про театри і театральну справу, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 3. Державна політика в галузі театру і театральної справи

Держава регулює відносини в галузі театру і театральної справи шляхом формування державної політики у цій сфері, створення фінансового, матеріально-технічного,

кадрового, інформаційного, наукового, нормативно-правового та іншого забезпечення умов діяльності та розвитку театрів.

Державна політика в галузі театру і театральної справи базується на принципах гуманізму, демократизму, пріоритетності загальнолюдських духовних цінностей, свободи творчості та загальнодоступності театрального мистецтва.

Основними напрямками державної політики в галузі театру і театральної справи є:

забезпечення соціально-економічних, правових і наукових умов для ефективної діяльності театрів;

підтримка і розвиток мережі театрів, забезпечення їх сучасним технічним обладнанням;

стимулювання розвитку театральної справи шляхом удосконалення її матеріально-технічної бази, надання пільг щодо оподаткування та кредитування, морального і матеріального заохочення осіб, які зробили значний внесок у театральну справу;

сприяння науковим дослідженням у галузі театру і театральної справи;

розроблення та сприяння реалізації державних цільових та регіональних програм розвитку театрів і театральної справи, забезпечення їх фінансування за рахунок державного та місцевих бюджетів;

{Абзац шостий частини третьої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 3421-IV від 09.02.2006](#)}

забезпечення підготовки фахівців театрального мистецтва у вищих навчальних закладах та підвищення фахової кваліфікації творчих працівників театрів, їх правовий і соціальний захист;

забезпечення охорони, збереження та утримання театральних будівель (споруд, приміщень), що є об'єктами державної та комунальної власності;

підтримка видатних діячів театру, молодих талановитих авторів та виконавців шляхом встановлення державних, комунальних та галузевих стипендій і премій;

сприяння міжнародному співробітництву в галузі театру і театральної справи;

забезпечення дотримання суб'єктами театральної діяльності законодавства, зокрема у сфері авторського і суміжних прав.

Стаття 4. Загальнодоступність театрального мистецтва

Громадяни незалежно від раси, кольору шкіри, статі, політичних, релігійних та інших переконань, етнічного і соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних та інших ознак мають право доступу до театрального мистецтва як культурного надбання Українського народу.

Загальнодоступність театрального мистецтва забезпечується бюджетним фінансуванням державних та комунальних театрів, установленням їх пільгового оподаткування та кредитування, а також наданням необхідної допомоги, пільг та гарантій окремим

категоріям громадян для реалізації ними права щодо загальнодоступності театрального мистецтва.

Стаття 5. Свобода творчості у сфері театрального мистецтва

Відповідно до [Конституції України](#) громадянам гарантується свобода творчості у сфері театрального мистецтва, захист прав на об'єкти права інтелектуальної власності, майнових інтересів, які виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності в галузі театру і театральної справи.

Творчість у сфері театрального мистецтва є вільною. Забороняються створення та фінансування державних органів, установ, організацій або посад з метою цензури театральної діяльності.

Свобода творчості у сфері театрального мистецтва забезпечується наданням театрам самостійності в організації їх діяльності, в тому числі у:

втіленні та розкритті драматургії, відборі мистецьких засобів для створення театральної постановки;

плануванні, створенні та прокаті репертуару театру;

виборі режиму роботи, засобів і місць публічного виконання вистав тощо.

Не допускаються вимоги щодо попереднього погодження на публічне виконання чи публічний показ театральної постановки або її частини з боку посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій або об'єднань громадян, крім випадків, коли посадова особа є автором твору театрального мистецтва.

Обмеження або заборона публічного виконання чи публічного показу театральної постановки, а також інших видів її використання, публікації інформаційних та рекламних матеріалів про театральну постановку можливі за рішенням суду у випадках, якщо публічне виконання чи публічний показ творів театрального мистецтва використовуються для закликів до ліквідації незалежності України, зміни конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підризу її безпеки, незаконного захоплення державної влади, пропаганди війни, насильства, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення.

Стаття 6. Самодіяльна театральна творчість

Самодіяльна театральна творчість є складовою частиною театрального життя України.

Держава всебічно сприяє розвитку самодіяльної театральної творчості, основу якої становлять різноманітні театральні вистави, які виконуються самодіяльними театральними колективами, що діють у складі підприємств, установ, організацій, навчальних закладів.

РОЗДІЛ II

ПОРЯДОК СТВОРЕННЯ, ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЛІКВІДАЦІЇ ТЕАТРІВ

Стаття 7. Створення театрів

На території України створюються і діють театри, що відрізняються за видами театрального мистецтва, формою власності, спрямованістю на різні верстви населення та іншими ознаками.

Рішення про створення театру приймають його засновники (власники).

Засновниками театру можуть бути органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, юридичні або фізичні особи. Підставою для створення театрів є соціально-економічні, національні, культурно-мистецькі потреби регіонів та наявність відповідних творчих, кадрових і матеріально-технічних можливостей.

Театри можуть створюватися і діяти в усіх організаційних формах, передбачених законом.

Театри є юридичними особами, крім тих, що створюються і діють у складі інших юридичних осіб (підприємств, установ, організацій, навчальних закладів), у самодіяльних та інших не заборонених законом формах.

Театри, засновані на державній або комунальній власності, мають відповідно статус державного чи комунального театру.

Установчі документи театру повинні відповідати вимогам закону щодо установчих документів для відповідної організаційної форми юридичної особи.

За видатні досягнення, пов'язані з розвитком вітчизняної культури, творчому колективу театру може бути надано статус академічного.

Провідному театру, що має загальнодержавне і міжнародне визнання, колектив якого має статус академічного, може бути надано статус національного.

Порядок надання театрам статусу національного чи академічного визначається законодавством.

Стаття 8. Мета і види основної діяльності театру

Метою основної діяльності театру є розвиток театрального мистецтва і театральної справи, формування та задоволення потреб населення в театральному мистецтві. Основна діяльність театру не має на меті одержання прибутку.

Видами основної діяльності театру є:

створення, публічне виконання та публічний показ театральних вистав, інших творів театрального мистецтва на власній сцені (сценах) та на гастролях, організація мистецьких фестивалів, конкурсів, оглядів, а також реалізація квитків на зазначені заходи;

підготовка театральних постановок, театральних концертних програм та інших заходів на основі договорів з юридичними та фізичними особами для їх публічного виконання чи публічного показу на власній чи орендованих сценах з додержанням прав авторів та

виконавців ролей (партій) відповідно до законодавства про авторське право та суміжні права;

організація стажувань усіх категорій працівників театрів;

надання організаціям на основі договорів постановочних послуг, сценічних постановочних засобів для проведення вистав, концертів;

виготовлення на замовлення юридичних та фізичних осіб предметів художнього оформлення театральних постановок, концертів;

надання власної сцени іншим театрам для проведення гастрольних заходів, спільних театральних проектів та програм;

підготовка, тиражування та реалізація інформаційно-довідникових і рекламних матеріалів, копій відеоматеріалів та фонограм, пов'язаних з діяльністю театру, з додержанням прав авторів та виконавців ролей (партій) відповідно до законодавства про авторське право і суміжні права.

Стаття 9. Державна реєстрація театрів

Державна реєстрація театрів здійснюється відповідно до закону.

Театри, створені у складі підприємств, установ, організацій, навчальних закладів, державній реєстрації не підлягають. Порядок обліку таких театрів визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.

Стаття 10. Ліквідація та реорганізація театрів

Ліквідація театрів здійснюється за рішенням засновника (власника), а також за рішенням суду у випадках, передбачених законом.

Ліквідація театрів здійснюється відповідно до закону.

У разі ліквідації державного або комунального театру їхнє майно, що залишилося після задоволення претензій кредиторів, включаючи нерухоме майно, передається центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв або відповідному органу місцевого самоврядування і може бути використане ними виключно в цілях театральної справи. Реалізація майна, майнові права на яке відповідно до договору між суб'єктами театральної діяльності не належать театру, здійснюється згідно з цим договором.

{Частина третя статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 5461-VI від 16.10.2012](#)}

Реорганізація (злиття, приєднання, поділ тощо) театрів здійснюється відповідно до закону.

Стаття 11. Об'єднання театрів

Театри України можуть об'єднуватися у професійні та громадські організації з метою координації своєї творчої, наукової, виробничої та іншої діяльності для вирішення

спільних творчих, економічних і соціальних питань. Діяльність цих об'єднань регулюється відповідно до законодавства.

Театри, їх об'єднання можуть входити до відповідних міжнародних організацій.

Стаття 12. Права та обов'язки театрів

Театри мають право самостійно планувати свою творчу та господарську діяльність, установлювати ціни на квитки, визначати перспективи свого розвитку, добирати репертуар тощо.

Ціни (тарифи) на платні послуги, що надаються театром, установлюються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Театри, що здійснюють публічне виконання та публічний показ театральних постановок, зобов'язані:

забезпечувати під час вистави охорону життя та здоров'я глядачів, а також їхнього майна, прийнятого на зберігання;

вивішувати для загального огляду в місцях продажу квитків та в місцях публічного виконання і (або) публічного показу театральної постановки афішу, оформлення якої здійснюється відповідно до Порядку оформлення театральної афіші, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв;

надавати глядачам інформацію про місце проведення, час початку та закінчення вистави, ціни на квитки, умови їх придбання та повернення, пільги, передбачені для певних груп глядачів, вікові обмеження на відвідання вистави;

повертати гроші за попередньо продані квитки на вимогу глядача, але не пізніше, ніж за годину до початку вистави, або замінювати їх квитками на інші вистави;

укладати договори щодо розпорядження майновими правами на об'єкти права інтелектуальної власності із суб'єктами авторського і (або) суміжних прав безпосередньо або через організацію колективного управління, що їх представляє.

Стаття 13. Організація діяльності театру

Діяльність театру, пов'язана зі створенням, публічним виконанням та публічним показом театральних вистав, організацією гастролей, фестивалів, конкурсів, оглядів, театральних концертних програм, здійснюється відповідно до планів, затверджених керівництвом театру.

Оплата праці артистичного та художнього персоналу театру здійснюється відповідно до Положення про умови оплати праці працівників театру, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.

Державний та комунальний театри здійснюють свою діяльність відповідно до колективного договору, Галузевих правил внутрішнього трудового розпорядку, Типового положення про преміювання працівників театру, Положення про порядок тарифікації

артистичного та художнього персоналу театру, інших нормативно-правових актів, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, а також трудових договорів між суб'єктами театральної діяльності.

РОЗДІЛ III ФІНАНСУВАННЯ ТА ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ТЕАТРІВ

Стаття 14. Фінансування діяльності театрів

Фінансування діяльності театрів залежно від форм власності, статусу та інших ознак, установлених бюджетним законодавством, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, інших місцевих бюджетів, а також коштів підприємств, установ, організацій, громадян та їх об'єднань.

Засновники театрів здійснюють фінансування їх діяльності в порядку і розмірах, передбачених установчими документами.

Бюджетні асигнування та кошти, одержані від додаткових джерел фінансування театрів, не підлягають вилученню протягом бюджетного періоду, крім випадків, передбачених законом. Кошти, що надійшли з додаткових джерел фінансування, не зменшують обсягів бюджетного фінансування державних і комунальних театрів.

Додатковими джерелами фінансування театрів є:

кошти від продажу квитків на театральну виставу;

кошти та майно, одержані за роботи, які виконує театр на замовлення юридичних та фізичних осіб;

доходи від реалізації сувенірної продукції і видавничої діяльності з історії, теорії та практики театру;

плата за відео- і фотозйомки, інтерв'ю за умови дотримання авторського і (або) суміжних прав та норм [Цивільного кодексу України](#);

винагорода (компенсація) за використання майнових прав інтелектуальної власності, що належать театру і передані за відповідним договором;

спонсорські надходження, благодійні внески, надходження від надання інших платних послуг;

інші джерела, не заборонені законом.

Розмір плати за надання платних послуг встановлюється державним і комунальним театром щороку у національній валюті України.

{Статтю 14 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом [№ 911-VIII від 24.12.2015](#)}

Перелік платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними театрами, затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Статтю 14 доповнено частиною шостою згідно із Законом [№ 911-VIII від 24.12.2015](#)}

Порядок надання платних послуг театрами, заснованими на державній та комунальній формі власності, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.

{Статтю 14 доповнено частиною сьомою згідно із Законом [№ 911-VIII від 24.12.2015](#)}

Стаття 15. Господарська діяльність театрів

Театри мають право здійснювати комерційну та некомерційну господарську діяльність.

До комерційної діяльності театрів відносяться такі додаткові види господарської діяльності, не заборонені законодавством:

продаж сувенірної продукції та квітів;

продюсерська діяльність;

організація харчування працівників театру та глядачів;

розміщення реклами в театрі;

організація презентацій;

виробництво товарів та надання послуг, що здійснюються виробничими службами та цехами театрів;

прокат і реалізація костюмів, взуття, обладнання, реквізиту, бутафорії, гримувальних, пастижерних та інших товарів і предметів;

інші види діяльності, передбачені установчими документами театру.

Основна діяльність театрів, види якої визначені у статті 8 цього Закону, відноситься до некомерційної діяльності театрів.

Театри мають право на одержання статусу неприбуткової організації.

Установчі документи театру, що претендує на одержання статусу неприбуткової організації, повинні визначати його статус як неприбуткової організації і відповідати всім вимогам законодавства, що висуваються до неприбуткових організацій.

Театри, що претендують на одержання статусу неприбуткової організації, після їх державної реєстрації підлягають внесенню до реєстру неприбуткових організацій органами доходів і зборів в порядку, встановленому законодавством.

{Частина шоста статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 406-VII від 04.07.2013](#)}

Доходи, одержані театрами, внесеними до реєстру неприбуткових організацій, оподатковуються відповідно до закону.

Стаття 16. Матеріально-технічна база та матеріально-технічне забезпечення театрів

Матеріально-технічна база театрів включає земельні ділянки, будівлі (споруди, приміщення), комунікації, театральне обладнання, реквізит, транспортні засоби та інші цінності.

Земельні ділянки, інші природні ресурси, необхідні для будівництва та експлуатації театральних будівель (споруд, приміщень) надаються в користування у встановленому законом порядку.

Державні та комунальні театри набувають права постійного користування земельною ділянкою із земель державної та комунальної власності в порядку, встановленому [Земельним кодексом України](#).

Майно державних театрів є державною власністю і належить театрам або на праві господарського відання, або на праві оперативного управління.

Основні фонди та обігові кошти, інше майно державних та комунальних театрів не підлягають вилученню, крім випадків, передбачених законом. Будівлі (споруди, приміщення) театрів, що є в державній чи комунальній власності, передаються їм на праві оперативного управління.

Утримання театральних будівель (споруд, приміщень), що є в державній власності, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, а тих, що є в комунальній власності, - за рахунок коштів бюджету Автономної Республіки Крим, інших місцевих бюджетів.

Театри, що фінансуються з державного або місцевих бюджетів, не підлягають приватизації, перепрофілюванню або використанню не за призначенням.

Зміна жанрового спрямування, мовного статусу театру тощо може відбутися лише за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв.

{Частина восьма статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 5461-VI від 16.10.2012](#)}

Стаття 17. Дотримання правил безпеки, охорони здоров'я громадян у діяльності театрів

Власники театрів зобов'язані забезпечувати театри відповідними будівлями (спорудами, приміщеннями), збудованими за спеціальними проектами, або іншими упорядкованими приміщеннями, що відповідають вимогам законодавства щодо функціонування театрів, а також відповідним обладнанням.

Проектування й експлуатація театральних будівель (споруд, приміщень) повинні відповідати вимогам загальної та спеціальної безпеки працівників театру, глядачів та інших учасників театральної діяльності, а також враховувати потреби дітей, інвалідів, громадян похилого віку.

Держава встановлює вимоги до театральних будівель (споруд, приміщень) у частині будівельних норм і правил, санітарних норм, нормативів охорони здоров'я та безпеки відвідувачів.

Власники театральних будівель (споруд, приміщень), спеціальних приміщень для демонстрування театральних вистав або уповноважені ними органи зобов'язані забезпечувати належний стан цих приміщень, безпечний для життя і здоров'я людей, для збереження майна та захисту довкілля.

Експлуатація театральних будівель (споруд, приміщень) та обладнання, що не гарантує відповідної безпеки глядачів, не допускається.

РОЗДІЛ IV УПРАВЛІННЯ ТЕАТРАМИ

Стаття 18. Повноваження центральних органів виконавчої влади у сферах культури та мистецтв

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв:

формує державну політику в галузі театру і театральної справи;

здійснює організаційно-методичне керівництво театальною справою;

формує вимоги щодо державного статистичного обліку театрів стосовно їх діяльності;

створює спеціалізовані організаційні структури для науково-методичного та матеріально-технічного забезпечення театрів;

організовує наукові дослідження в галузі театрознавства;

здійснює інші повноваження, передбачені законом та покладені на нього актами Президента України.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах культури та мистецтв:

реалізує державну політику в галузі театру і театральної справи;

здійснює координацію діяльності театрів;

організовує навчання та фахову перепідготовку артистичного і художнього персоналу театрів;

здійснює контроль за діяльністю театрів, заснованих на державній та комунальній формах власності;

здійснює інші повноваження, передбачені законом та покладені на нього актами Президента України.

{Стаття 18 в редакції Закону [№ 5461-VI від 16.10.2012](#)}

Стаття 19. Управління державними та комунальними театрами

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування спільно з іншими засновниками беруть участь у координації діяльності державних і комунальних театрів у порядку, встановленому законодавством.

Керівництво діяльністю державних та комунальних театрів у порядку, встановленому їхніми установчими документами, здійснюється директором театру - художнім керівником, з яким засновник укладає контракт строком на п'ять років. Керівництво діяльністю національних театрів у порядку, встановленому їхніми установчими документами, здійснює генеральний директор театру - художній керівник, з яким засновник укладає контракт строком на п'ять років.

Рішення про укладення контракту з керівником державного чи комунального закладу культури приймає засновник театру за результатами конкурсу.

Порядок проведення конкурсу та вимоги до кандидатів на посаду директора - художнього керівника державного чи комунального театру та генерального директора - художнього керівника національного театру визначаються [статтями 211-215](#) Закону України "Про культуру".

Директор - художній керівник, генеральний директор - художній керівник театру, з яким засновник (засновники) уклад (уклали) контракт, у межах наданих йому повноважень:

приймає на роботу та звільняє з роботи працівників театру;

розпоряджається майном і коштами театру;

укладає угоди;

застосовує до працівників заходи заохочення та заходи дисциплінарного впливу;

приймає рішення про надання творчим працівникам театру відпусток для участі в конкурсах, фестивалях тощо відповідно до Положення про порядок проведення конкурсів, фестивалів та відповідно до Порядку формування творчих груп, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв;

затверджує за погодженням з головним режисером, постановниками (зокрема режисером, художником, диригентом, балетмейстером, хормейстером), керівниками виробничих цехів театру склади постановочних груп та виконавців, ескізи і макети оформлення вистав, плани роботи над новими постановками та виставами і визначає в установленому порядку їх готовність і строки випуску;

затверджує календарні плани публічного виконання і публічного показу вистав та інших заходів;

організує і забезпечує проведення вистав та інших заходів;

забезпечує охорону праці, дотримання законності та порядку в театрі.

{Стаття 19 в редакції Закону [№ 955-VIII від 28.01.2016](#)}

РОЗДІЛ V ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОФЕСІЙНИХ ТВОРЧИХ ПРАЦІВНИКІВ ТЕАТРІВ ТА ЇХ СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Стаття 20. Діяльність професійних творчих працівників театрів

До професійних творчих працівників театру належать художній та артистичний персонал театру.

Трудові відносини з професійними, творчими працівниками, художнім та артистичним персоналом державних та комунальних театрів оформлюються шляхом укладання контрактів. Керівник державного чи комунального театру може залучати артистичний та художній персонал понад штатну чисельність на підставі цивільно-правового договору в порядку, визначеному законом.

Формування кадрового складу художнього та артистичного персоналу державних та комунальних театрів здійснюється на конкурсній основі в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.

[Перелік професійних творчих працівників театрів і перелік посад \(спеціальностей\) працівників інших специфічних театральних професій](#) затверджуються Кабінетом Міністрів України на підставі пропозицій центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв.

{Стаття 20 в редакції Закону [№ 955-VIII від 28.01.2016](#)}

Стаття 21. Правовий і соціальний захист професійних творчих працівників театрів та гарантії їхніх прав

Правовий і соціальний захист професійних творчих працівників театрів забезпечується державою та засновниками театрів відповідно до законодавства.

Професійні творчі працівники театрів мають право на:

діяльність відповідно до їх фаху та кваліфікації в театрах незалежно від форм власності;

захист у судовому порядку права інтелектуальної власності на результати своєї діяльності в галузі театру і театральної справи;

підвищення кваліфікації, перепідготовку, вільний вибір програм і форм навчання, стажування в інших театрах, у тому числі за кордоном;

атестацію з метою одержання кваліфікаційної категорії, порядок проведення якої визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв;

доплату за вислугу років у театрі в [порядку](#), встановленому Кабінетом Міністрів України;

грошову винагороду за сумлінну працю та зразкове виконання трудових обов'язків і матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань у [порядку](#) та в розмірі, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Держава встановлює для професійних творчих працівників театрів пенсії за вислугу років відповідно до переліку посад, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування можуть встановлювати для професійних творчих працівників театрів, які зробили вагомий внесок у розвиток театру і театральної справи, додаткове щомісячне матеріальне забезпечення, пільгове медичне та санаторно-курортне обслуговування, безплатне користування громадським транспортом, а також інші заходи соціального захисту за рахунок коштів відповідних бюджетів та інших джерел, не заборонених законом.

Театри мають право встановлювати додаткові соціальні гарантії для професійних творчих працівників театрів.

РОЗДІЛ VI МАЙНОВІ ТА ОСОБИСТІ НЕМАЙНОВІ ПРАВА НА ТЕАТРАЛЬНУ ПОСТАНОВКУ

Стаття 22. Суб'єкти права на театральну постановку для показу безпосередньо (в живому виконанні)

Театральна постановка вважається створеною з моменту прийняття рішення про її публічне виконання.

Суб'єктами права на театральну постановку для показу безпосередньо (в живому виконанні) є постановник, автор сценарію і (або) текстів, діалогів, автор спеціально створеного для театральної постановки музичного твору з текстом або без нього та, відповідно до договору, театральний продюсер.

Право на театральну постановку для показу безпосередньо (в живому виконанні) (далі - право на театральну постановку) виникає з моменту прийняття рішення про її публічне виконання, якщо договором між суб'єктами права на театральну постановку не передбачено більш раннього виникнення цього права.

Театральний продюсер здійснює своє право на театральну постановку з додержанням прав авторів, передбачених законодавством про авторське право та суміжні права, а також з додержанням немайнових прав постановників та артистів, установлених цим Законом.

Рішення про готовність театральної постановки до публічного виконання приймається спільно постановником і театральним продюсером, якщо інше не передбачено договором між ними.

Стаття 23. Права постановника та артистів на театральну постановку

Постановнику й артистам, які виконують ролі (партії) у театральній постановці, належить право на ім'я - позначення свого імені в рекламних виданнях, на афішах, в інших інформаційних матеріалах, пов'язаних із театральною постановкою.

Постановник має право на захист театральної постановки від спотворень. Такими спотвореннями визнаються здійснені без відома або дозволу постановника зміни складу виконавців ролей (партій), мізансцен, хореографії, сценографії, світлової партитури, театральних костюмів, що використовуються артистами, аксесуарів, музичного супроводу театральної постановки.

Договором між театральним продюсером, постановником та артистами може бути передбачено також інші права, крім установлених цим Законом.

Право артиста на ім'я, права постановника на театральну постановку охороняються відповідно до закону.

Стаття 24. Право театрального продюсера на театральну постановку

Майнові права інтелектуальної власності на театральну постановку можуть належати театральному продюсеру, а також іншим суб'єктам права на театральну постановку згідно із договорами.

Стаття 25. Обов'язки театрального продюсера

Театральний продюсер зобов'язаний, якщо інше не передбачено договором між ним і постановником, поінформувати постановника про:

необхідність здійснення змін у театральній постановці та умови, на яких постановнику пропонується їх здійснити;

обумовлені договором термінові зміни, здійснені в театральній постановці без участі постановника, та причини цих змін;

припинення публічного виконання театральної постановки до закінчення терміну або про скорочення кількості вистав, передбачених договором, а також у разі, якщо граничний термін публічного виконання або кількість вистав не визначені договором.

Постановник, реалізуючи право захисту театральної постановки від спотворень, може вимагати призупинення її публічного виконання з метою відновлення художнього вирішення театральної постановки.

Стаття 26. Захист прав інтелектуальної власності на театральну постановку та захист прав суб'єктів інтелектуальної власності

Захист прав інтелектуальної власності на театральну постановку та захист прав суб'єктів інтелектуальної власності здійснюються відповідно до законодавства.

РОЗДІЛ VII МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТЕАТРІВ

Стаття 27. Міжнародна діяльність театрів

Театри України беруть участь у міжнародному культурному співробітництві в галузі театру і театральної справи на основі багатосторонніх та двосторонніх угод, а також у роботі міжнародних театральних організацій та об'єднань.

Участь театрів у міжнародному культурному співробітництві здійснюється у встановленому порядку шляхом:

здійснення взаємного обміну театральною інформацією, вивчення міжнародного досвіду організації театральної справи;

проведення міжнародних конференцій, конгресів, симпозіумів;

організації спільної підготовки театральних працівників;

здійснення іншої спільної діяльності відповідно до угод, якщо вона не суперечить законодавству та міжнародним договорам України.

Театри, що є юридичними особами, мають право здійснювати зовнішньоекономічну діяльність відповідно до законодавства, у тому числі шляхом демонстрування театральних творів театрами України за кордоном.

РОЗДІЛ VIII ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ТЕАТРИ І ТЕАТРАЛЬНУ СПРАВУ

Стаття 28. Відповідальність за шкоду, завдану театру

Матеріальна шкода, завдана театру фізичними чи юридичними особами, відшкодовується згідно із законом.

Стаття 29. Відповідальність за порушення законодавства про театри і театральну справу

Особи, винні в порушенні законодавства про театри і театральну справу, несуть відповідальність згідно із законом.

РОЗДІЛ ІХ ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. До приведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідність із Законом України "Про театри і театральну справу" вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін з дня опублікування цього Закону:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

відповідно до своєї компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В.ЮЩЕНКО
м. Київ,
31 травня 2005 року
№ 2605-IV

Публікації документа:

Голос України від 25.06.2005 — № 116

Відомості Верховної Ради України від 30.06.2005 — 2005 р., № 26, стор. 1094, стаття 350

Урядовий кур'єр від 06.07.2005 — № 122

Офіційний вісник України від 08.07.2005 — 2005 р., № 25, стор. 31, стаття 1405, код акта 32806/2005
